Berušky první, Choceňačka třetí

Dechový orchestr Choceňačka a mažoretky Berušky z Moravan se zúčastnily začátkem září festivalu Evropské dny hudby v Böselu.

Choceň - Malý dechový orchestr Choceňačka zahrál poslední sobotu v srpnu na hradě Košumberku, v neděli pak spolu s Beruškami, mažoretkami z Moravan pod vedením Aleny Balcarové, v Jenišovicích na tradičním dechovkovém festivalu. Obě vystoupení byla přípravou do Německa.

Cesta a první zážitky

Na dalekou pouť, do německého Böselu, jsme se vypravili první zářijový čtvrtek. Jak jsme dozvěděli od organizátorů, Bösel žije podobnými festivaly, tedy Evropskými dny hudby, už čtyřicet let. Pravidelně se sem počátkem září sjíždějí orchestry ze všech možných koutů světa, a tak vesničky, které v okolí najdete, v tu chvíli slouží jako dočasný azyl mnoha muzikantů. Tentokrát se jednalo o soubory ze sedmi zemí Evropy - z Nizozemí, Dánska, Rakouska, Polska, Ruska, Bulharska a České republiky. Je k podivení, že za Čechy bojovala jen Choceňačka s mažoretkami. Jinak svoji rodnou zemi, Německo, reprezentovalo 15 souborů.

Naším útočištěm se stala krásná sportovní hala ve vesničce Petersdorf, která sloužila jako místo sobotního fotbalového zápasu mezi trumpeťáky a klarineťáky, místo pro přátelské posezení s mažoretkami i místo pro nerušený spánek. V pátek jsme stačili jen letmo vypakovat věci a rychle uháněli zpět do Böselu na večeři k Německému červenému kříži, kde se stravovaly všechny kapely. O půl osmé se pak z koncertního stanu Festzeltu začaly linout skladby zahajovacího koncertu. Zkrátka Evropské dny hudby mohly začít...

Již vystupujeme

Na nás čekalo vystoupení až v sobotu večer, kdy jsme na pódium ve Festzeltu nastoupili po polském orchestru krátce před osmou hodinou. Začínalo se soutěžním repertoárem, který byl určen na neděli. Na prknech, která v ten okamžik opravdu znamenala svět, se tak mačkalo kolem třiceti lidí - na levoboku Choceňačka, na pravoboku Berušky ve slušivých kostýmech. Ve stejné sestavě jsme hráli i poslední skladbu - polku Václava Bláhy "Jetelíček u vody", v Německu známou jako Herch Schmerz Polka. V tu chvíli celé publikum nadšeně aplaudovalo, někteří zpívali. A když jsme skončili, nastal další hlasitý potlesk. Zkrátka hřálo nás u srdce, byli jsme na sebe pyšní. Na pódiu se pak do jedenácti hodin vystřídalo sedm orchestrů, mezi nimi i Big band z Cloppenburgu, který nás doslova šokoval. Předváděl opravdu velkolepou show, něco, co se jen tak nevidí. Muzikanti se promenádovali s nástroji mezi diváky, měnili svoje oblečení, pózovali do rytmu bubnů, asi málokoho nechali chladným. Po jejich vystoupení pak nastala příjemná změna a uklidnění; vystoupil totiž ruský kvintet - Něvský band z Petrohradu. Ten zase zahrál koncertní skladby, ale těžko říci, jestli se vůbec někdo zaposlouchal do jeho tónů a akordů poté, co přestalo ono šílenství. My jsme velký koncertní stan opustili kolem jedenácté, čekala nás cesta do Petersdorfu, tam sprcha a ulehnutí do spacáků. Před námi byl totiž perný den...

Soutěžní neděle

Neděle byla jednoduše soutěžní. Většina z nás kritizovala organizaci z německé strany. Dva dny vlastně nebylo žádné hraní, jen asi půlhodinové sobotní vystoupení, na neděli však připadlo koncertování zdaleka nejvíce. Hned zrána jsme spolu s orchestrem Bialystok z Polska hráli na návsi v Petersdorfu před tamní hospůdkou. Spolu s mažoretkami jsme předvedli naše nejhranější skladby, zacitovali známé klasiky dechové hudby. Hrálo se nám pěkně, sluníčko svítilo, posluchači se u sklenky piva také dobře bavili. Ale přesně v poledne jsme museli skončit. O hodinu déle už jsme stáli v průvodu, mezitím ještě oběd. Všechno pak začínalo být chaotické. Za posledních několik let se Hudební dny v Böselu značně změnily. Celá akce byla v rukou jiných organizátorů a bylo to znát. Celou půlhodinu jsme trčeli v průvodu, nikdo nevěděl, jaké pořadové číslo vlastně máme. Teprve pět minut před půl druhou se ozvaly hlasy trumpet, které jasně odstartovaly pochodování.



Kapela a mažoretky si v Německu vedly úspěšně. Foto: archív

Mažoretky z Moravan vystartovaly s úsměvem na rtech jako jedenácté, Choceňačka vzápětí za nimi. Stihli jsme zahrát celkem pět pochodů, přičemž zazněl i ten, pro nás důvěrně známý, "Šly panenky". Nadšení diváci zaplnili malebné uličky města. Jenže mezi nimi se prý schovávala také porota, která hodnotila každý chybný krok či každé upísknutí. Jedno je jisté, za námi pochodovalo ještě dalších dvanáct orchestrů z nejrozličnějších koutů Evropy, ale my jsme hráli opravdu naplno, z plných plic. Jednotlivé orchestry postupně přicházely na sportovní hřiště, jenže tomu zápolení nebyl ještě zdaleka konec. Na dvou pódiích ve Festzeltu se střídaly kapely, taneční skupiny i mažoretky, aby se krátkým vystoupením zapojily do další soutěže. Na velkém jevišti, kde se koncertovalo i v sobotu večer, vystoupila krátce před půl třetí německá kapela. V tu chvíli se na protilehlém jevišti připravoval další soubor, vše mělo jít jako na běžícím pásu. Jenže i zde zaskřípala nedořešená organizace. Porota musela po každém čísle oběhnout celý stan, což pochopitelně zabíralo další drahocenný čas. Když vystoupily na menší pódiu jako osmé Berušky, musely se už asi značně přetvařovat. Nebylo zkrátka dost místa, aby mohly za zvuků Staropražských písniček Jiřího Rady předvádět svoje taneční kreace. Úsměv na rty se jim vrátil až po vyhlášení výsledků. Jenže mezitím soutěžilo ještě dalších 22 souborů, mezi nimi i Choceňačka, která zahrála polku Čas návratů Jaroslava Bílého, dlouholetého dirigenta Zlínského orchestru. Krátce po půl sedmé se už zraky všech upřely jen a jen na vyhlašování.

Na závěrečném koncertu 41. ročníku Euro Musiktage Bösel zápolilo 30 souborů, i když původně jich mělo být o tři více. Soutěžilo se ve dvanácti kategoriích - mažoretky do patnácti let tvořily jednu skupinu (zde se prezentovaly jen tanečnice z Polska, kterým mimochodem bylo více než 18), naopak naše mažoretky, často dvanáctileté Berušky, zaplnily kategorii nad patnáct let. Nicméně byly první s celkovými 94 body.

Pěkná třetí pozice

Choceňačka bojovala v kategorii zahraničních orchestrů s dalšími čtyřmi kapelami. Obhájili jsme třetí místo s 99,5 bodu. Zvítězili Poláci, kteří o tři desetiny přesáhli stovku, stříbro si odvezla holandská kapela Muzikverein Leven s kulatým počtem bodů. Co všechno se hodnotilo? Intonace, dynamika, technická dovednost, rytmická část, optický a celkový dojem, jakým kapela oplývala. Jenže to nebylo vše. Hodnotily se i výkony v pochodu a zde Choceňačka spolu s Beruškami obsadila bronzovou příčku s 96 body. Jednoznačně vyhrála rakouská kapela Arnoldstein s 514 body, stříbrní Poláci se pak stali i celkovými vítězi.

A co závěrem? Dík patří městskému úřadu, základní umělecké škole, kapelníkovi Jiřímu Šimkovi i mažoretkám Beruškám a jejich umělecké vedoucí Aleně Balcarové. Dík patří i řidičům.

Stručná rekapitulace - mažoretky jasně první, společný průvod 24 kapel skončil pro Choceň i Moravany bronzem, stejně jako pro Choceňačku její samostatné vystoupení. Odvezli jsme si tedy tři poháry, ale i mnoho zkušeností a dojmů. Dostali jsme také několik nabídek na příští rok...

KAMIL BUREŠ